

Resolució 62/2019, de 25 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 422/2018

Administració reclamada: Ajuntament del Vendrell

Informació reclamada: Expedients oberts a un edifici determinat de la ciutat.

Sentit de la Resolució: Finalització per pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la reclamació

Resum: L'Ajuntament hauria facilitat la informació sol·licitada a la persona reclamant, en el marc d'aquest procediment de reclamació. Malgrat que la resposta municipal és notòriament extemporània, això no treu que satisfà la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació, fet que comporta que aquesta perdi el seu objecte, ja que s'esvaeixen els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

Paraules clau: Ajuntaments. Silenci administratiu. Expedients. Edificació. Seguretat. Reclamació contra silenci. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 21 de novembre de 2018 entra a la GAIP la Reclamació 422/2018, presentada contra l'Ajuntament del Vendrell, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 20 d'agost de 2018 la persona reclamant, en nom de Xarxa Vendrellenca, després d'indicar d'indicis d'actuacions municipals en relació amb l'immoble del carrer Berguedà 21 (en relació amb el qual els serveis tècnics municipals haurien demanat a la societat mercantil propietària l'adopció de mesures de seguretat), demana a l'Ajuntament del Vendrell "una còpia de tots els expedients oberts a la propietat de la finca, tot demanant-li que prengui mesures".
3. La Reclamació presentada el 21 de novembre de 2018 indica que l'Ajuntament no ha donat resposta a la sol·licitud anterior i invoca l'LTAIPBG per accedir a la informació sol·licitada.
4. El 26 de novembre de 2018 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament del Vendrell i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.

Malgrat haver transcorregut a bastament aquest termini, la GAIP no ha rebut aquesta documentació.

5. El 5 de desembre de 2018 la persona reclamant comunica el següent a la GAIP: “Des de la Xarxa Vendrellenca ens dirigim a vostès per comunicar-los que per un error els expedients, van marcar la caseta de mediació, quan en realitat el que esperem sobre aquest tema, es rebre una resolució per la seva part, sense que es faci aquesta mediació. Per aquest motiu, us comuniquem que no volem mediació en aquest casos”.
6. El 21 de desembre de 2018 la GAIP rep còpia d'un escrit de l'Ajuntament a la persona reclamant, amb el que li facilitaria la informació sol·licitada.
7. El 9 de gener de 2019 la GAIP trasllada l'escrit anterior a la persona reclamant, tot indicant-li que si no argumenta el contrari en el termini de cinc dies s'entendrà estimada extemporàniament la seva sol·licitud. No consta resposta de la persona reclamant.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que es planteja en relació amb el silenci administratiu produït arrel de la presentació d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació*

pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.*

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Ajuntament hauria facilitat la informació sol·licitada a la persona reclamant, en el marc d'aquest procediment de reclamació. Malgrat que la resposta municipal és notòriament extemporània, això no treu que satisfà la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació, fet que comporta que aquesta perdi el seu objecte, ja que s'esvaeixen els motius de discrepància jurídica que la justificaven. En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de formular cap declaració sobre el dret d'accés a la informació pública exercit i sense necessitat de celebrar el procediment de mediació demanat per la persona reclamant.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 25 de gener de 2019, resol per unanimitat:

1. Finalitzar la Reclamació 422/2018 degut a la pèrdua sobrevinguda del seu objecte.
2. Disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.